Ankenævnet for Forsikring

Den 20. april 2016 blev i sag nr. 88795:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har haft indboforsikring hos Alm. Brand Forsikring A/S. Han klager over, størrelsen af den erstatning, selskabet har opgjort for et Omega armbåndsur, han har anmeldt stjålet.

Selskabet har under henvisning til, at klageren ikke har dokumenteret kravets omfang og størrelse opgjort erstatningen skønsmæssigt til 2.500 kr.

Klageren har i klageskemaet af 3/12 2015 anført:

"**Sagsfremstilling …**
Selskabet vil ikke acceptere at mit Omega-ur er stjålet.

Mit ur er blevet stjålet ved et indbrud. Selskabet vil ikke dække, da jeg kun har foto af uret. Uret koster omkring 20.000,- kroner

Jeg har fra første dag fremsendt tydeligt billede af mit ur i min skuffe sammen med min pung.

Samtidig har jeg oplyst at udgiften til uret er afholdt af et firma, hvorfor kvitteringen ikke findes længere, da uret er fra slutningen af 90'erne.

Det er mit private ur jeg har haft på hver dag til jeg fik en smartphone.

Selskabet efterlyser derfor billede af det på. Dette er ikke nemt. Men jeg får familie og venner til at rodet gemmer igennem og finder to billeder, hvor uret er på men som ikke er specielt tydeligt. Alle disse mennesker som kender mig og mit ur mener jeg må være mere end rigeligt.

Jeg finder så - et foto hvor uret er på min arm under en lampe. Det kan ikke være tydeligere. Man kan sige hvis det billede ikke er nok, hvorfor så overhovedet bede om et billede.

Samtidige betvivles ægtheden af uret. Hvortil jeg svarer at det er [et familiemedlem] der har skaffet det direkte hos importøren. Nu mener selskabet, jeg har skiftet forklaring. Dette er ikke tilfældet. Uret er skaffet eller indkøbt af [et familiemedlem], men betalt af et firma, som modydelse. Det gør jeg selskabet opmærksom på.

Selskabet fastholder deres afgørelse og henviser til klagemulighed.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?
Erstatning for mit ur. Enten kontant eller et tilsvarende eksemplar."

Selskabet har i brev af 23/12 2015 til nævnet hertil anført:

"**Sagens forløb**
Der sker indbrud i forsikringstagers hjem den 4. juni 2014, som forsikringstager anmelder til selskabet telefonisk den 30. september 2014.

Selskabet beder om dokumentation for de stjålne genstande. Fra tidligere skader er selskabet vidende om, at nogle af genstandene kan være købt gennem forsikringstagers firma.

I første omgang får selskabet oplyst, at uret er modtaget som modydelse for konsulentbistand og forsikringstager har ikke dokumentation for uret. Ifølge forsikringstager har uret en værdi på ca. 20.000 kr.

Efterfølgende får vi oplyst, at det er forsikringstagers [familiemedlem], som har købt uret via Importøren, men at han stadig ikke kan fremskaffe dokumentation, hverken købskvittering eller certifikat.

Selskabet opgør kravet for uret skønsmæssigt til 2.500 kr., hvilket er udbetalt til forsikringstager.

Forsikringstager klager over afgørelse jf. mail af den 22. november 2015 - bilag B - som selskabet besvare med brev af den 23. november 2015 - bilag C.

Selskabet har modtaget fotos af uret, som vedlægges til Nævnet - bilag D.

Sagens begrundelse
Når forsikringstager anmelder en skade til selskabet, er det forsikringstager som skal dokumentere eller sandsynliggøre kravets omfang og størrelse.

Hvis forsikringstager ikke kan sandsynliggøre kravets omfang og størrelse, kan Alm. Brand fastsætte erstatningens skønsmæssigt, jf. Forsikringsaftalelovens § 22.

Endvidere fremgår det af forsikringsbetingelsernes afsnit 2, punkt 2.5.5., at det er forsikringstager, som skal dokumentere eller sandsynliggøre sit kravs størrelse.

Vi har modtaget nogle fotos af uret. Vi kan ikke ud fra de sendte fotos se, hvilket ur der er tale om, ligesom man ikke ud fra fotos kan vi se, ægtheden eller værdien af uret, hvorfor erstatningen er fastsat skønsmæssigt.

Hvis forsikringstager kan dokumentere eller på anden måde sandsynliggøre sit krav, vurdere vi gerne kravet på ny. Dokumentation kunne f.eks. være vurdering af uret fra urmager, som har kendskab til forsikringstagers ur, nu hvor der, ifølge forsikringstager, ikke findes en købskvittering eller et certifikat for uret.

Konklusion
Forsikringstager har fået stjålet et ur, forsikringstager ikke har dokumenteret eller sandsynliggjort urets ægtheden og/eller værdien, hvorfor selskabet har erstattet uret skønsmæssigt med 2.500 kr."

Klageren har i mail af 15/2 2015 til nævnet anført:

"Jeg kan kun gentage at uret er anskaffet direkte hos importøren af [et familiemedlem], der dengang arbejdede på [et medie] bl.a. med at skaffe gevinster til [konkurrencer] og derfor havde gode forbindelser til mærkevarer importører.

Jeg nævner dette, da forsikringsselskabet drager ægtheden i tvivl. Ikke at der har været stjålet et ur. Uret er ikke et der normalt kopieres mig bekendt. Det har ingen bling-bling værdi. Det er afdæmpet.

Endvidere blev mit ur nemt ridset på glasset, fordi der er tale om plexiglas. Uret er af den type ur der blev brugt på månerejser og kun plexiglas var stærk nok dengang.

Uret er erhvervet omkring 1997 og har aldrig været til reparation.

Endelig har jeg ikke skiftet forklaring. Uret er købt af et firma til mig som modydelse/bonus men anskaffet af [et familiemedlem], der havde kontakten."

Af forsikringsbetingelserne (5038) fremgår bl.a.:

"**2.5.5. Dokumentation**
For at få erstatning skal sikrede kunne dokumentere eller sandsynliggøre, at han/hun har haft de beskadigede eller stjålne genstande, og at alder og genanskaffelsespriser er som oplyst.

Det kan f.eks. ske ved hjælp af kvitteringer for købet, købekontrakt, garantibevis, fotos mv.

I egen interesse bør sikrede derfor gemme købskvitteringer for alle nyere genstande og i mindst 5 år for mere langvarige forbrugsgoder. Køber sikrede genstandene privat, bør han/hun sikre sig en dateret overdragelseserklæring med angivelse af, hvad han/hun har købt, og hvad prisen er.

Kan sikrede ikke dokumentere eller sandsynliggøre sit krav, kan Alm. Brand afvise at yde erstatning eller fastsætte erstatningen efter et skøn."

Nævnet har fået forelagt sagens bilag, herunder fotos.

4. 88795

Nævnet udtaler:

Klager anmeldte den 30/9 2014, at han den 4/6 2014 var blevet udsat for indbrudstyveri, og at han havde fået stjålet sit Omega armbåndsur. Selskabet har opgjort erstatningen skønsmæssigt til 2.500 kr. under henvisning til, at klager ikke har dokumenteret sit krav på 20.000 kr. tilstrækkeligt. Klager har fremsendt fotos af uret, herunder nogle hvor han bærer det. Selskabet har anført, at man ud fra sendte fotos ikke kan se, hvilken model det er, eller vurdere ægthed eller værdi.

Klageren har anført, at han har fået uret i 1997 som modydelse for noget konsulentarbejde. Han har anført, at et familiemedlem varetog selve indkøbet af uret via nogle kontakter, vedkommende havde på sin arbejdsplads, og at der derfor ikke foreligger en kvittering. Selskabet har anført, at klageren har skiftet forklaring, idet han først har anført, at han havde fået uret som modydelse og senere, at et familiemedlem havde anskaffet det.

Det følger af almindelige forsikringsretlige principper, at det er den, der rejser et krav, der skal bevise kravets rigtighed og størrelse. Princippet fremgår endvidere af forsikringsbetingelsernes punkt 2.5.5. Er der tale om tyveri af genstande af høj værdi stiger kravet til dokumentation i takt med beløbets størrelse og genstandenes værdi.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren ikke har bevist, at uret er mere end de 2.500 kr. værd, som selskabet skønsmæssigt har opgjort erstatningen til. Nævnet har lagt vægt på, at klageren ikke har kunnet fremlægge hverken en kvittering, et ægthedsbevis eller en udtalelse fra en professionel urkender, der har set ham med uret. Nævnet bemærker, at beviskravet skærpes ved større og mere værdifulde genstande, og at de fremlagte fotos derfor ikke er tilstrækkelige. Nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning.

Nævnet har truffet sin afgørelse på skriftligt grundlag. Det kan derfor ikke udelukkes, at en egentlig bevisførelse for en domstol kan give et andet resultat. En sådan sag må i givet fald anlægges af klageren mod selskabet.

Med dette forbehold

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand